

Statslaan. Men det kunde have nogen Interesse at høre, hvorvidt der findes en Forstaaelse om en Fornylse, hvis man til den Tid ikke mener, at Forholdene ere tilstrækkelig gunstige til Optagelse af et permanent Statslaan, men hellere maa ønske endnu i nogen Tid at gaa paa Kreditbeviser.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa det bedste anbefale det foreliggende Lovforslag til Tingets Velvillie. Jeg anbefaler det ikke alene paa min særlige Grupper Vegne, men ogsaa paa de to Grupper Vegne, med hvilke vi staa i Samarbejde.

Rode: Da et midlertidigt Statslaan efter de Oplysninger, der foreligge, maa siges at være nødvendigt for den daglige Statshusholdning, eller, for at bruge Udtrykket i Bemærkningerne, „for Finansernes rolige og uhindrede Drift“, da den valgte Form, de saakaldte Skatkammerbeviser, maa antages at være hensigtsmæssig, og da Vilkaarene ere særdeles gunstige, skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Halsted: Jeg skal paa Højregruppernes Vegne erklære, at da vi anerkende, at kontante Penge ere nødvendige for Statskassen, og da vi mangle dem for Øjeblikket, og de Betingelser, her foreligge, ere gunstige, anbefale vi Lovforslaget til Fremme.

Finansministeren (Brandes): Jeg takker de ærede Talere for den Tilslutning, de have givet Forslaget. Der foreligger altsaa, saa vidt jeg kan forstaa, Tilslutning fra alle Grupper i denne Sal, idet jeg af den Omstændighed, at der intet er hørt fra Socialdemokratiet, slutter, at dette Parti ogsaa giver sin Tilslutning. Særlig skal jeg takke det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), fordi han paa alle Punkter har bekræftet de Betragtninger, jeg har gjort gældende med Hensyn til Laanets Optagelse. Det ærede Medlem sagde, at den Udtalelse, der var falden fra mig med Hensyn til Danmarks Kredit, stod i Strid med Udtalelser, der skulle være faldne fra en Kollega af mig, men disse Udtalelser ved jeg intet officielt om. Jeg har hørt, at der skal være refereret saadanne Udtalelser, som det ærede Medlem rimeligvis hentydede til, men om, hvorvidt de ere faldne paa den Maade, som det ærede Medlem mener, ved jeg intet. Fra min Side er der ikke fremkommet nogen Udtalelse, der staaer i Strid

med, hvad jeg her har gjort gældende, at Danmarks Kredit i Udlandet er usvækket og god. Samtidig kunne vi ikke skjule for os selv, at vore Finansers Tilstand er i høj Grad betænkelig, naar vi skulle kunne fortsætte med Statshusholdningen paa den Maade, som baade Finansstyrelsen og Samfundets almindelige Udvikling kræve.

Det ærede Medlem rettede et enkelt Spørgsmaal til mig, om der var truffet nogen Aftale med Hensyn til Laanets Fornylse, naar de 12 Maaneder vare gaaede. Dertil maa jeg svare: Nej. Jeg har ikke anset det for hensigtsmæssigt at forhandle derom. Det ærede Medlem kan have Ret i, at vi kunne komme til, hvis der ikke sker en Opgang paa det finansielle Omraade, eller hvis der ikke paa anden Maade indtræffer Hjælp for Statskassen, at stifte et permanent Laan. Et saadant permanent Laan vil da ganske sikkert blive sluttet, forinden disse Skatkammerbeviser udløbe, og man vil da tage Hensyn til, at man skal betale denne Sum om 12 Maaneder. Men allerede paa det nuværende Tidspunkt at forhandle om en Prolongation af Laanet vilde jeg ikke anse for hensigtsmæssigt. Det vilde vise fra Statens Side en noget for stærk Frygt for, at Prolongation var nødvendig. Jeg tror, at det har været klogere, at vi have stillet os saaledes, at vi gik ud fra — hvad vi naturligvis ogsaa kunde —, at vi kunne betale Laanet til den Tid. Allerede nu at træffe Bestemmelse om, hvorledes man muligvis vil forholde sig i December Maaned næste Aar, har jeg ikke anset for nødvendigt og end ikke for klogt.

K. M. Klausen: Den højtærede Finansminister spurgte, hvorledes Socialdemokratiets Stilling er til det foreliggende Lovforslag. Jeg kan svare, at vi gaa med til dette Lovforslag — jeg kan tilføje: naturligvis —, thi naar Statskassen mangler Penge, er der ikke andet at stille op, end at Pengene maa skaffes til Veje, da Statens Husholdning og dens daglige Drift maa føres. Men det er sikkert en Overraskelse for alle, efter at vi for nogle faa Maaneder siden have gjort et stort permanent Statslaan, nu at høre, at de Penge ere borte. Det er vel imidlertid ikke andet end en naturlig Følge af to Ting, dels de daarlige Konjunkturer, dels den Politik, som foregaaende Regeringer have ført, og hvorved de have styrket Staten ud i uhyre store Udgifter og skabt meget vanskelige finansielle Forhold.

Nu have vi jo faaet Klarhed over,